

[Vestergaard Poulsen.]

i hjemmet i øvrigt ikke taler afgørende imod.

Lad mig også nævne de såkaldte glemte børn rundt om på vore børnehjem. Disse børns skæbne blev indgående drøftet med den højtærede minister, og jeg har grund til at forvente, at der fremover vil blive gjort en betydelig indsats for at få sådanne børn ud i gode private hjem.

Det gælder til dels børnehjemmene, men det gælder i endnu højere grad børnehaverne og vuggestuerne, at der hersker udbredt pladsmangel. Under hensyn hertil giver lovforslaget adgang til formidling af børns anbringelse i dagpleje med tilskud fra det offentlige. Jeg finder det betryggende, at intet hjem må modtage mere end 2 børn i dagpleje, uden at have tilladelse dertil, og intet privat hjem må modtage mere end 7 børn i dagpleje. At disse hjem alle er under børne- og ungdomstilsynet finder jeg helt i orden.

Ved lovforslagets første behandling berørte den højtærede socialminister den betydelige ændring, som har fundet sted i hele opfattelsen af, hvordan arbejdet inden for det forebyggende og værnende område skal udføres i kommunerne. Ministeren brugte udtrykket, at det fremtidige tilsyn afløses af en vejledning og støtte. Udvalget har bakket ministeren op her, men nægtes skal det ikke, at vi vil være meget opmærksomme på, hvordan den nye lov vil komme til at virke.

Det obligatoriske tilsyn forsvinder; herom var der enighed i udvalget, men der var samtidig en vis ængstelse, med hensyn til om det fremover ville blive muligt at nå frem til de børn, som har hjælp behov.

I udvalget blev der redegjort for hele det afsnit i loven, som kaldes familievejledning, og hvis overbygning betegnes rådgivningscentre. Jeg skal ikke her komme ind på en detaljeret gennemgang af disse afsnit, men det står for mig sådan, at den rigtige gennemførelse af loven i praksis helt er afhængig af, om det lykkes såvel børne- og ungdomsværnet som det i kommunerne ansatte personale inden for forsynen at leve op til de forventninger, lovens fædre må have næret, da man udformede dette afsnit af lovforslaget. Netop når det gælder fami-

lierådgivning og det arbejde, der skal udføres ud fra rådgivningscentrene, må der stilles ekstra store krav til medarbejdernes og administrationens vurderingsevne og evne til at holde igen, så administrationen ikke svulmer alt for voldsomt op.

Børne- og ungdomsforsorgen er blevet et stort område og et område med stærkt stigende budgetter. Lad mig i parentes nævne, at de samlede årlige udgifter for staten og kommunerne tilsammen antagelig i finansåret 1965-66 vil runde den kvarte milliard. Den stigende industrialisering har bud efter mangen en husmor, som til gengæld venter, at hendes børn, medens hun er på arbejde, kan have betryggende kår i daginstitutionerne. Forhøjede leveomkostninger og stigende krav til levestandarden i øvrigt gør det meget ofte nødvendigt for en husmor at deltage i indtjeningen til stabilisering af hjemmets økonomi. Selv om mange af os kunne ønske, at husmødre som regel kunne hellige sig pasningen af mand og børn, kan hverken kontorer, butikker eller industrien undvære den kvindelige arbejdskraft, og allermindst vor eksportindustri kan det. Det danske samfund har da også for længst accepteret denne tingenes tilstand, og udformningen af loven om børne- og ungdomsforsorg er en dokumentering heraf. Denne lov vil give en god ramme om det fremtidige arbejde. At loven føres igennem i enighed tværs over alle partiskel, anser jeg for meget værdifuldt. Ingen har helt fået sin vilje eller sine ønsker imødekommet, men vi fandt sammen.

Lad mig konkludere mine udtalelser således: med denne lov synes at være skabt nøglen, som i den rigtige hånd vil kunne åbne selv vanskelige døre, men her er samtidig nøglen, som i den forkerte hånd kan lukke døre i baglås, og her er endelig nøglen, som på en helt anden vis end tidligere vil kunne åbne i endnu højere grad for såvel statens som kommunernes penge kasser. Jeg vil tillade mig at forvente, at nøglen kommer i de rigtige hænder, så loven vil betyde et stort fremskridt inden for hele børne- og ungdomsforsorgsområdet.

Med disse bemærkninger skal jeg på det konservative folkepartis vegne anbefale at stemme for lovforslaget med de af socialministeren stillede ændringsforslag.